

h. Odpowiedź na wątpliwości dotyczące składania przyrzeczeń kapłańskich przez diakonów w czasie Mszy krzyżma

W czasopiśmie „Notitiae” 49 (2012) n. 3-4, s. 170-172 podano odpowiedź Kongregacji na pytanie, czy w Mszy krzyżma do odnawiających przyrzeczenia kapłańskie prezbiterów mogą dołączyć także diakoni. Poniżej podajemy odpowiedź w j. łacińskim i jej przekład na j. polski.

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

RESPONSA AD DUBIA PROPOSITA

An liceat in Missa chrismatis sociari presbyteris etiam diaconos in promissionibus sacerdotalibus renovandis.

R. Negative.

Concilium Oecumenicum Vaticanum II in Constitutione dogmatica «Lumen Gentium» plane affirmat: «Presbyteri, ordinis Episcopalis providi cooperatores eiusque adiutorium et organum, ad Populo Dei inseviendum vocati, unum presbyterium cum suo Episcopo constituunt, diversis quidem officiis mancipatum. In singulis localibus fidelium congregationibus Episcopum, quocum fidenti et magno animo consociantur, quodammodo praesentem reddunt eiusque munera et sollicitudinem pro parte suscipiunt et cura gregis dominici sibi addictam sanctificant et regunt, Ecclesiam universalem in suo loco visibilem faciunt et in aedificando toto corpore Christi validam operam afferunt (LG 28)».

Insuper, decretum de ministerio et vita presbyterorum definit: «Presbyteri omnes, una cum Episcopis, unum idemque sacerdotium et ministerium Christi ita participant, ut ipsa unitas consecrationis missionisque requirat hierarchicam eorum communionem cum Ordine Episcoporum, quam optime aliquando in liturgica concelebratione manifestant, et cum quibus coniuncti profitentur se Eucharisticam Synaxim celebrare» (PO 7).

In Missa chrismatis, cui Episcopus in ecclesia cathedralis praeesi quamque sacerdotes e diversis regionibus Dioecesis concelebrant, elu cet natura ipsa Ecclesiae, Christi corporis, variis ministeriis et chari smatibus organice constitutae. Haec praesertim celebratio tamen ex i stimatur «inter praecipuas manifestationes plenitudinis sacerdotii Episcopi et signum arctae coniunctionis presbyterorum cum ipso» (Ordo benedicendi oleum catechumenorum et infirmorum et conficiendi Chrisma, Praenotanda, n. 1).

Sicut evincitur ex ipsis interrogationibus, quae in Missali Romano referuntur quasque Episcopus ab sacerdotibus petit, hac die, quo celebratur natale sacerdotii ministerialis, presbyter quisque renovat fidelitatem Christo, oboedientiam Episcopo et plenam facultatem populi Dei ministrandi.

Hac in celebratione, igitur, clare patet quod «Miss a chrismatis [...] est veluti manifestatio communionis presbyterorum cum proprio Episcopo in uno eodemque sacerdotio atque ministerio Christi. Ad hanc vero Missam convocentur presbyteri e diversis regionibus Dioecesis, qui concelebrent cum Episcopo, in conficiendo

Chrismate testes et cooperatores eius, sicut in ministerio cotidiano adiutores sunt et consiliarii» (Congregatio pro Cultu Divino, Litterae circulares, De festis paschalibus praeparandis et celebrandis «Paschalis sollemnitatis», n. 35).

Ipsium Concilium Oecumenicum Vaticanum II, cum de diaconis alloquitur, eos distinguit a sacerdotibus eorumque naturam definit asserens: «In gradu inferiori hierarchiae sistunt Diaconi, quibus „non ad sacerdotium, sed ad ministerium” manus imponuntur» (LG 29).

Ergo, in Missa chrismatis soli presbyteri vocantur, ut renouent promissa sacerdotalia, qui una cum Episcopo participant eidem sacerdotio et ministerio Christi.

* * *

Czy wypada we Mszy krzyżma do prezbiterów odnawiających przyrzeczenia kapłańskie dołączyć także diakonów.

R. Negatywnie.

Ekumeniczny Sobór Watykański II w Konstytucji dogmatycznej «Lumen Gentium» wyraźnie stwierdza: «Prezbiterzy, pilni współpracownicy urzędu biskupa, jego pomoc i narzędzie, powołani do służenia Ludowi Bożemu, stanowią wraz ze swoim biskupem jedno prezbiterium, wykonując różne zadania. W poszczególnych lokalnych zgromadzeniach wiernych sprawiają, że w pewnym sensie biskup staje się w nich obecny, sami zaś jednoczą się z nim ufnie i wielkodusznie, a jego obowiązki i zatroskanie po części przejmują na siebie i codziennie starannie je wykonują. Ci, co pod władzą biskupa uświęcają powierzoną sobie część trzody Pańskiej i nią kierują, reprezentują Kościół powszechny na swoim terenie i skutecznie przyczyniają się do budowania całego Ciała Chrystusa (KK 28)».

Ponadto, Dekret o posłudze i życiu prezbiterów rozstrzyga: «Wszyscy prezbiterzy, razem z biskupami, uczestniczą w jednym i tym samym kapłaństwie i posłudze Chrystusa, tak iż sama jedność święceń i posłannictwa domaga się ich hierarchicznej łączności ze stanem biskupim; najlepiej wyrażają ją niekiedy w liturgicznej koncelebracji, gdy złączeni w niej z biskupami publicznie wyznają, że celebrują eucharystyczną Ofiarę» (DP 7).

We Mszy krzyżma, której w kościele katedralnym przewodniczy biskup, a którą koncelebrują kapłani z różnych regionów diecezji, jaśnieje natura samego Kościoła, Ciała Chrystusa, organicznie ukształtowanego przez różne posługi i charyzmaty. Ta celebracja jednak jest zaliczana «do głównych przejawów pełni kapłaństwa biskupa i znak ścisłej łączności kapłanów z jego osobą» (*Ordo benedicendi oleum catechumenorum et infirmorum et conficiendi Chrisma*, Praenotanda, n. 1).

Jak wynika z samych zapytań, które znajdują się w Mszałe Rzymskim i które biskup kieruje do kapłanów w tym dniu, w którym celebruje się narodziny kapłaństwa służebnego, prezbiter odnawia wierność Chrystusowi, posłuszeństwo biskupowi i pełną gotowość służenia ludowi Bożemu.

W tej celebracji więc, jasno wyraża się, że «Msza krzyżma [...] jest jakby ujawnieniem jedności prezbiterów ze swoim biskupem w jednym i tym samym kapłaństwie i w posłudze Chrystusa. Na tę Mszę winni być zaproszeni prezbiterzy z różnych

stron diecezji, aby koncelebrowali z biskupem jako jego świadkowie i współpracownicy w poświęcaniu Krzyżma oraz jako pomocnicy i doradcy w codziennym posługiwaniu» (Kongregacja Kultu Bożego, *List okólny o przygotowaniu i obchodzeniu świąt paschalnych* «*Paschalis sollemnitatis*», n. 35).

Sam Ekumeniczny Sobór Watykański II, kiedy mówi o diakonach, odróżnia ich od kapłanów i definiuje ich naturę głosząc: «Na niższym szczeblu hierarchii stoją diakoni, na których nakłada się ręce „nie dla kapłaństwa, lecz dla posługi”» (KK 29).

Więc, we Mszy krzyżma wzywani są sami prezbiterzy, którzy razem z biskupem uczestniczą w tym samym kapłaństwie i posłudze Chrystusa, aby odnowili przyrzeczenia kapłańskie.

(Tłum. Bp Stefan Cichy)